Sygn. akt: KIO 4757/25

WYROK

Warszawa, dnia 15 grudnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: **Marek Bienias**
członkowie: **Adriana Urbanik**
Anna Wojciechowska

Protokolant: **Aldona Karpińska**

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 29 października 2025 r. przez wykonawcę **Himmel i Papesch Opole Spółka z o.o.z siedzibą w Opolu**, w postępowaniu prowadzonym przez **POWIAT NYSKI - Starostwo Powiatowe w Nysie**,

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego wykonawcy **Eurovia Polska S.A. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich,**

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego wykonawcy **Przedsiębiorstwo Usługo Produkcyjne „POM" Spółka z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w Krapkowicach,**

orzeka:

1.Oddala odwołanie.

2.Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Himmel i Papesch Opole Spółka z o.o. z siedzibą w Opolu** i

2.1.Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Himmel i Papesch Opole Spółka z o.o.z siedzibą w Opolu**, tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:……..……..

……..

……..

Sygn. akt: KIO 4757/25

Uzasadnienie

Zamawiający – POWIAT NYSKI - Starostwo Powiatowe w Nysie- prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym, pn. „Odbudowa mostu w km 1+260 w ciągu DP 1632 O w miejscowości Siestrzechowice", nr postępowania: ZP.272.2.28.2025.KM.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 9 września 2025 r. pod numerem 2025/BZP 00413988/01.

W dniu 29 października 2025 r. wykonawca Himmel i Papesch Opole Spółka z o.o.z siedzibą w Opolu wniósł odwołanie wobec czynności i zaniechań Zamawiającego podjętych w toku Postępowania, polegających na:

(1) wyborze jako najkorzystniejszej oferty EUROVIA POLSKA S.A. w Bielanach Wrocławskich (dalej – „EUROVIA") pomimo tego, iż to oferta Odwołującego winna zostać uznana za najkorzystniejszą ofertę w Postępowaniu,

(2) zaniechaniu wykluczenia EUROVIA z Postepowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp i w konsekwencji zaniechanie odrzucenia oferty tego wykonawcy na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) Pzp pomimo, iż wobec wykonawcy EUROVIA zachodzą podstawy wykluczenia z Postepowania określone w art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp a wykonawca ten nie udowodnił Zamawiającemu, że spełnił łącznie przesłanki określone w art. 110 ust. 2 Pzp, w konsekwencji czego Zamawiający naruszył również art. 110 ust. 3 Pzp.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

- **art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 239 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp** poprzez zaniechanie wykluczenia wykonawcy EUROVIA z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp i w konsekwencji zaniechanie odrzucenia oferty tego wykonawcy na podstawie art. 226 ust . 1 pkt 2) lit. a) Pzp pomimo, iż wobec EUROVIA zachodzą przesłanki wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp w związku z naruszeniami szczegółowo opisanymi w uzasadnieniu Odwołania, w następstwie nieprawidłowego uznania przez Zamawiającego, iż wykonawca EUROVIA udowodnił, iż spełnił łącznie przesłanki określone w art. 110 ust.

2 Pzp, co skutkowało wyborem oferty EUROVIA jako najkorzystniejszej w Postępowaniu, powodując w konsekwencji naruszenie zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasady przejrzystości.
Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosił o:
1) uwzględnienie Odwołania,
2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynność wyboru oferty EUROVIA jako najkorzystniejszej oferty w Postępowaniu,
3) nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert, a w jej ramach wykluczenie wykonawcy EUROVIA z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp w związku z brakiem wykazania przez EUROVIA kumulatywnego ziszczenia się przesłanek dla odstąpienia od zastosowania tej sankcji, określonych w art. 110 ust. 2 Pzp i w konsekwencji - odrzucenie oferty EUROVIA na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) Pzp jako złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp,
4) przeprowadzenie dowodów przywołanych w treści uzasadnienia Odwołania na okoliczności tam wskazane,
5) zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego zgodnie ze spisem kosztów, którzy zostanie złożony na posiedzeniu albo rozprawie KIO.
W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę Himmel i Papesch Opole Spółka z o.o.z siedzibą w Opolu, Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 25 listopada 2025 r. (pismo z dnia 25 listopada 2025 r.) wnosił o oddalenie odwołania w całości.
Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpił wykonawca Eurovia Polska S.A. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich.
Do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego skutecznie przystąpił wykonawca Przedsiębiorstwo Usługo Produkcyjne „POM" Spółka z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w Krapkowicach.

Izba stwierdziła, że ww. wykonawcy zgłosili przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania odpowiednio na korzyść zamawiającego i odwołującego.
Przystępujący Eurovia Polska S.A. z siedzibą w Bielanach Wrocławskichpismem z dnia 26 listopada 2025 r. wnosił o oddalenie odwołania w całości.
Stan prawny ustalony przez Izbę:
Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania.
Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) ustawy PZP, Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę:
7) który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;
10) który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
Zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy PZP, Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:
1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;
2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;
3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:
a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,
b) zreorganizował personel,
c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,
d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,
e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.
Zgodnie z art. 110 ust. 3 ustawy PZP, Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w

ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.
Zgodnie z art. 239 ustawy PZP:
1. Zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.
2. Najkorzystniejsza oferta to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztu lub oferta z najniższą ceną lub kosztem.
Zgodnie z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:
1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
2) przejrzysty.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem przystępującego, konfrontując je z zebranym w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron, a także uczestnika postępowania odwoławczego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.
Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.
Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony i przystępującego, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.
Izba zważa, iż zarzut dotyczący naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 Pzp w zw. z art. 239 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia wykonawcy EUROVIA z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp i w konsekwencji zaniechanie odrzucenia oferty tego wykonawcy na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. a) Pzp pomimo, iż wobec EUROVIA zachodzą przesłanki wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 7) i 10) Pzp w związku z naruszeniami szczegółowo opisanymi w uzasadnieniu Odwołania, w następstwie nieprawidłowego uznania przez Zamawiającego, iż wykonawca EUROVIA udowodnił, iż spełnił łącznie przesłanki określone w art. 110 ust. 2 Pzp, co skutkowało wyborem oferty EUROVIA jako najkorzystniejszej w Postępowaniu, powodując w konsekwencji naruszenie zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasady przejrzystości, jest w ocenie Izby niezasadny.
Izba zważa, iż Zamawiający w Rozdziale VIII ust. 1 pkt 2 SWZ (Podstawy wykluczenia z postępowania) wskazał, iż: „Z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się Wykonawców, w stosunku do których zachodzi którakolwiek z okoliczności wskazanych w art. 109 ust. 1 pkt.1,4,7, 8-10 Pzp".
Izba zważa, iż Przystępujący Eurovia Polska S.A. wraz z ofertą złożył oświadczenie wstępne składane na podstawie art. 125 ust.1 ustawy PZP dotyczące spełniania warunków udziału w postępowaniu oraz braku podstaw wykluczenia, o następującej treści:
„4) Oświadczam, że zachodzą w stosunku do mnie podstawy wykluczenia z postępowania na podstawie art. Art. 109 ust. 1 pkt. 7, 10. ustawy Pzp (podać mającą zastosowanie podstawę wykluczenia spośród wymienionych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2, 5, 6 lub art. 109 ust. 1 pkt 1, 4,7,8-10 ustawy Pzp) i art. 7 ust 1 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (tj. Dz.U.2025.514) oraz Rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi oraz udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (tj. Dz. U.UE.L.2006.134.1 z 20.05.2006 ze zm.).
5) Jednocześnie oświadczam, że w związku z ww. okolicznością, na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy Pzp podjąłem

następujące środki naprawcze
Szczegółowy opis zdarzeń oraz środków podjętych w trybie art. 110 ust. 2 ustawy Pzp, został ujęty w załączniku do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia
(wypełnić jeśli dotyczy, jeśli nie dotyczy - skreślić)".
Dodatkowo do ww. oświadczenia Przystępujący załączył dokument, pn. „Załącznik do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia z postępowania" wskazując w pkt I. (Informacje wstępne), iż: „Działając z imieniu Eurovia Polska S.A. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich, ul. Irysowa 1; 55- 040 Kobierzyce („Eurovia" lub „Wykonawca") przedkładamy informacje uzupełniające do zawartych w złożonym Jednolitym Europejskim Dokumencie Zamówienia („JEDZ") odnoszące się do oświadczeń zawartych w Sekcji C Części III JEDZ / Oświadczeniu o braku podstaw wykluczenia z postępowania („Oświadczeniu"). Informacje te mają charakter komplementarny w stosunku do informacji przedstawionych przez Wykonawcę w JEDZ/Oświadczeniu i powinny być wraz z nimi traktowane jako funkcjonalna całość. Informacje zawarte niniejszym dokumencie nie zostały zawarte w dokumencie JEDZ/Oświadczeniu wyłącznie z przyczyn technicznych o charakterze edycyjnym".
Biorąc powyższe pod uwagę, w pierwszej kolejności Odwołujący zarzuca, że wykonawca Eurovia Polska S.A. złożył „niezgodne z rzeczywistością oświadczenia co do tego, że:
1) przedkłada informacje w związku z treścią oświadczeń złożonych w dokumencie JEDZ,
2) nie złożył składanych informacji w oświadczeniu JEDZ ze względów edycyjnych
albowiem w Postępowaniu oświadczenie wstępne, o którym mowa w art. 125 ust. 1 Pzp nie było składane na wzorze oświadczenia JEDZ".
Izba zgadza się z Odwołującym, że w przedmiotowym postępowaniu Przystępujący nie złożył oświadczenia wstępnego na „wzorze oświadczenia JEDZ", jednakże w ocenie Izby całkowicie pomija Odwołujący fakt, iż Przystępujący złożył swoje oświadczenie wstępne na druku zgodnym z wzorem sporządzonym przez Zamawiającego oraz, że postępowanie prowadzone jest w trybie podstawowym na podstawie art. 275 pkt 1 ustawy PZP. W ocenie Izby, złożone oświadczenie w pkt I Załącznika ma charakter uniwersalny, które odnosi się zarówno do postępowań powyżej progów unijnych (gdzie stosuje się formularz JEDZ) oraz w postępowaniach krajowych (gdzie stosuje się oświadczenie wykonawcy), o czym świadczy użycie przez Przystępującego ukośnika „/" (JEDZ / Oświadczeniu o braku podstaw wykluczenia z postępowania, JEDZ/Oświadczeniu wyłącznie z przyczyn technicznych o charakterze edycyjnym).
Przechodząc do pozostałych zarzutów odwołania, Izba zważa, iż zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP, z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady, zaś w myśl art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
Natomiast zgodnie z art. 110 ust. 2 ustawy PZP, Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:
1) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniężne;
2) wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;
3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:
a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,
b) zreorganizował personel,
c) wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,
d) utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,
e) wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów, przy czym w myśl art. 110 ust. 3 ustawy PZP, Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2,

nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.
Biorąc powyższe przepisy pod uwagę należy wskazać, iż wykonawca, wobec którego zachodzą odpowiednie podstawy wykluczenia, nie podlega takiemu wykluczeniu, jeżeli udowodni zamawiającemu, że podjął łącznie działania wymienione w art. 110 ust. 2 pkt 1-3 Pzp (tak też w Komentarzu Urzędu Zamówień Publicznych, Prawo zamówień publicznych pod redakcją H.N., M.W., Wydanie II, Warszawa 2023, str. 423).
Izba zważa, iż Odwołujący opiera swoją argumentację na założeniu, że Przystępujący złożył wadliwe „samooczyszczenie", a w konsekwencji Przystępujący powinien być wykluczony z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP i następnie jego oferta odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy PZP.
Izba w pierwszej kolejności chciałaby podkreślić, iż ustawodawca w przepisie art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP ustanowił fakultatywne przesłanki wykluczenia wykonawcy z postępowania. Charakteryzują się one tym, że wykluczenie wykonawcy z postępowania będzie dopuszczalne w sytuacji, w której określona w art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP podstawa wykluczenia została przewidziana w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia (art. 109 ust. 2 ustawy PZP). Ponadto, wykluczenie wykonawcy z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP może nastąpić, jeżeli nie upłynęły 3 lata od dnia zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia (art. 111 pkt 4 ustawy PZP), zaś w przypadku art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, nie upłynął 1 rok od dnia zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia (art. 111 pkt 6 ustawy PZP).
Dostrzeżenia wymaga również fakt, że norma prawna ujęta w art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP ma charakter sankcyjny, a zatem jego przesłanki należy interpretować ściśle. Jak wynika z ww. przepisów, aby wykluczyć wykonawcę z postępowania, konieczne jest łączne spełnienie wszystkich przesłanek wynikających z ich treści. I tak podstawa do wykluczenia wykonawcy z postępowania w oparciu o przepis art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP aktualizuje się w przypadku, gdy z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy, w znacznym stopniu lub zakresie niewykonanie /nienależyte wykonanie/ długotrwałe nienależyte wykonywanie istotnego zobowiązania umownego doprowadzi co najmniej do jednej z następujących sytuacji: do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady, z kolei przepis art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP aktualizuje się, gdy wykonawca przedstawił informacje wprowadzające w błąd działając w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego.
Izba zważa, iż wskazywane przez Odwołującego w treści odwołania postępowania/umowy nie skutkowały wypowiedzeniem lub odstąpieniem od umowy, odszkodowaniem, wykonaniem zastępczym lub realizacją uprawnień z tytułu rękojmi za wady, lecz nałożeniem kar umownych.
Jednakże, jak wskazuje się w Komentarzu Urzędu Zamówień Publicznych, Prawo zamówień publicznych pod redakcją H.N., M.W., Wydanie II, Warszawa 2023, str. 413: „Pojęcie „odszkodowanie" należy interpretować szeroko zgodnie z celem dyrektywy klasycznej („lub inne porównywalne sankcje"). Przez odszkodowanie należy rozumieć nie tylko tradycyjne odszkodowanie, ale także wszelkie jego surogaty, takie jak kara umowna (art. 483 Kc)".
Podkreślić należy przy tym, że nie każda kara umowna będzie mieścić się w katalogu sankcji wskazanych w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP. W katalogu tym mieścić się będzie jedynie kara mająca charakter odszkodowawczy. Określane w umowach kary - w zależności od sposobu ukształtowania postanowień umownych - mogą bowiem pełnić różne funkcje, nie tylko funkcję kompensacyjną. Warto jednak mieć na uwadze, że to funkcja kompensacyjna (odszkodowawcza) jest uznawana za podstawową funkcję kary umownej, gdyż co do zasady kara ta stanowi surogat odszkodowania należnego z tytułu szkody spowodowanej naruszeniem zobowiązania niepieniężnego (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lipca 2005 r., sygn. akt: I ACa 368/05, Legalis nr 71952). Innymi słowy, sam fakt naliczenia kary umownej nie stanowi automatycznie podstawy do wykluczenia wykonawcy z postępowania.
Izba w tym miejscu odniesie się do poszczególnych zarzutów podniesionych przez Odwołującego w odniesieniu do wskazywanych w odwołaniu postępowań/umów, patrząc przez pryzmat podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP i dokonanego self-cleaningu przez Przystępującego.
Izba w pierwszej kolejności wskazuje, iż Odwołujący w treści odwołania powołuje się na słowa użyte przez Przystępującego w Załączniku do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia na stronie 2: „W ocenie Wykonawcy okoliczności faktyczne odnoszące się do sankcji zastosowanych wobec Wykonawcy w związku z realizacją wcześniejszych umów w sprawie zamówienia publicznego nie wypełniają przesłanek wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jakkolwiek Wykonawca jest świadomy, iż ocena tych okoliczności należy do Zamawiającego (tak: Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 14 marca 2022 r. sygn. akt 449/22 oraz w wyroku z dnia 13 grudnia 2021 r. sygn. akt KIO 3467/21). Dokument niniejszy ma umożliwić Zamawiającemu dokonanie takiej oceny" oraz cytuje fragmenty odnoszące się do dwóch postępowań w ramach postępowań, pn. „PROJEKT I BUDOWA OBWODNICY M. SZCZECINEK W CIĄGU DROGI S-11" w związku z realizacją umowy o roboty budowlane z dnia 13 listopada 2015 r. nr 7/1-4/2015 dot. realizacji powyższego zadania zawartej ze Skarbem Państwa – Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Szczecinie oraz w ramach postępowania, pn. ROZBUDOWA DROGI KRAJOWEJ

NR 73 NA ODCINKU OD KM 129 + 872, 05 DO KM 130 + 342,05 W M. TARNÓW", które mają świadczyć o tym, Przystępujący kwestionuje wystąpienie podstaw wykluczenia, a w konsekwencji nie została spełniona podstawowa okoliczność dokonania samooczyszczenia, jaką jest przyznanie się do deliktu.

Odnosząc się do powyższej kwestii, Izba zważa, iż kwestionowanie podstaw wykluczenia przez Przystępującego ma miejsce wyłącznie w stosunku do zadania, pn. „PROJEKT I BUDOWA OBWODNICY M. SZCZECINEK W CI DROGI S-11", co wynika nie tylko zZałącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia przedstawiając okoliczności, dlaczego zdaniem Przystępującego nie zachodzą w stosunku do niego podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP i jakie przedsięwziął środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania ew. dalszym przypadkom uznanym przez GDDKiA Oddział Szczecin za nienależyte wykonanie umowy ale również z oświadczenia Przystępującego złożonego na rozprawie, że co do „S -11 nie podlega wykluczeniu".

Izba zważa, iż zdaniem Odwołującego Przystępujący nie złożył dowodów potwierdzających podjęcie środków naprawczych, w związku z naruszeniami, które wystąpiły w toku realizacji „Kontaktu S-11".

Dla oceny niniejszej sprawy w ramach powyższego zadania, w ocenie Izby najistotniejsze znaczenie ma fakt, że trzyletni okres wykluczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 4 ustawy PZP, w odniesieniu do zdarzeń objętych umową S-11, okres ten już upłynął, niezależnie od tego czy było konieczne „samooczyszczenie", czy też nie.

Zgodnie bowiem z art. 111 pkt 4 ustawy PZP, wykluczenie wykonawcy następuje w przypadkach, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 5, art. 109 ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 9, na okres 3 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

Jak wskazuje się w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 listopada 2023 r., XXIII Zs 75/23: „W niniejszej sprawie dla stwierdzenia, czy wobec odwołującego zaistniały przesłanki wykluczenia z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 najistotniejsze było ustalenie, od którego momentu należało liczyć 3-letni okres wykluczenia o którym stanowi art. 111 pkt 4 Pzp. Wątpliwości budziła tu przede wszystkim wykładnia pojęcia "zdarzenia będącego podstawą wykluczenia" użytego przez ustawodawcę w powołanym przepisie. W tym zakresie celem ustalenia rozpoczęcia biegu 3 lat wykluczenia, wynikającego z art. 111 pkt 4 Pzp w ocenie Sądu Okręgowego należało w pierwszej kolejności sięgnąć do reguł wykładni językowej. Wykładnia językowa polega na ustaleniu znaczenia i zakresu przepisu prawnego z uwzględnieniem języka, za pomocą którego został dany przepis sformułowany. W przepisie art. 111 pkt 4 Pzp ustawodawca posłużył się sformułowaniem "zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia". Zgodnie zaś ze słownikiem języka polskiego PWN "zaistnieć" oznacza "stać się znanym lub mieć, zacząć mieć znaczenie".W rezultacie należało przyjąć, że termin 3 lat należy co do zasady (z uwzględnieniem konkretnego stanu faktycznego sprawy) liczyć od pierwszego zdarzenia będącego podstawą wykluczenia w ramach zdarzeń wymienionych w powołanym przepisie".

W podobnym duchu wypowiedziała się również Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 18 kwietnia 2025 r. o sygn. akt KIO 1186/25: „Podzielając stanowisko wyrażone między innymi w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 listopada 2023 r., wydanego w sprawie toczącej się pod sygn. akt XXIII Zs 75/23, iż określony w art. 111 pkt 4 Pzp „termin 3 lat należy co do zasady (z uwzględnieniem konkretnego stanu faktycznego sprawy) liczyć od pierwszego zdarzenia będącego podstawą wykluczenia w ramach zdarzeń wymienionych w powołanym przepisie", należy wskazać, że w przypadku wykluczenia na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, gdy doszło do wykonania zastępczego, owym „pierwszym zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia w ramach zdarzeń wymienionych w powołanym przepisie" jest zdarzenie, które zainicjowało sekwencję zdarzeń prowadzącą do wykonania zastępczego, a nie wykonanie (realizacja) wykonania zastępczego czy „zlecenie prac objętych wykonaniem zastępczym". W sytuacji, gdy jeżeli wykonanie zastępcze jest skutkiem nieusunięcia wad robót budowlanych, które zostały zgłoszone wykonawcy, których wykonawca ich nie usunął w związku z odmową ich usunięcia, za owe „pierwsze zdarzenie" należy uznać odmowę usunięcia wad, a jeżeli ta sama wada była wykonawcy zgłaszana wielokrotnie – najwcześniejszą odmowę usunięcia wad".

Biorąc powyższe orzecznictwo Sądu Okręgowego i Krajowej Izby Odwoławczej, w ocenie Izby, takim pierwszym zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia było niedotrzymanie terminu I Kamienia Milowego, co skutkowało naliczeniem kary umownej za okres od dnia 23 września 2016 r. do dnia 13 listopada 2016 r. Ze względu na to, iż okres wykluczenia liczony jest od dnia zaistnienia zdarzenia, trzyletni okres wykluczenia miałby miejsce w okresie od 14 listopada 2016 r. do 14 listopada 2019 r. Nawet, gdyby przyjąć, że zdarzeniem stanowiącym podstawę naliczenia kar umownych w ramach realizacji ww. umowy było przekroczenia Czasu na Ukończenie dla Odcinka 1 i 3 (ostatnia z kar umownych), co skutkowało naliczeniem kary umownej za okres od 5 września 2019 r. do 11 października 2019 r., to trzyletni okres wykluczenia miałby miejsce w okresie od 12 października 2019 r. do 12 października 2022 r.

Oznacza to, że zarówno w pierwszym przypadku, jak i drugim, trzyletni okres wykluczenia upłynął albo 14 listopada 2019 r., albo najdalej idąc 12 października 2022 r., a w konsekwencji w dacie składania oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia z dnia 6 października 2025 r. oraz w dacie czynności Zamawiającego polegającej na wyborze

najkorzystniejszej oferty z dnia 24 października 2025 r. nie istniały jakiekolwiek podstawy do wykluczenia Przystępującego z niniejszego postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP, czy też na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, gdzie mamy do czynienia z jednorocznym okresem wykluczenia.

Niezależnie od powyższego, Izba doszła do przekonania, że informacje dotyczące umowy odnoszącej się do zadania S-11 zostały przedstawione Zamawiającemu w sposób transparentny i szeroki, aby w ten sposób uniknąć jakichkolwiek wątpliwości „co do oceny podmiotowej" Przystępującego, na co wskazywał również Przystępujący w piśmie procesowym oraz na rozprawie.

Z kolei odnosząc się do zadania, pn. ROZBUDOWA DROGI KRAJOWEJ NR 73 NA ODCINKU OD KM 129 + 872, 05 DO KM 130 + 342,05 W M. TARNÓW", wbrew twierdzeniom Odwołującego, nie jest tak, że Przystępujący „kwestionuje" wystąpienie podstaw wykluczenia. Należy bowiem podkreślić, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący, że fragment zacytowany przez Odwołującego „W ramach uzupełnienia swojego stanowiska Wykonawca podnosi, jak wskazano już wcześniej, iż podstawą dla niewskazania zdarzeń inwestycyjnych będących podstawą zarzutów odwołania było przyjęcie za wiodącą, linii orzeczniczej Izby, która wskazywała na konieczność notyfikowania wyłącznie zdarzeń, które spełniają lub z dużą dozą prawdopodobieństwa mogą spełniać przesłanki z art. 109 ust.1 pkt 5 i 7 pzp", odnosi się wyłącznie do opisu przyczyn braku notyfikacji w poprzednim postępowaniu, tj. dotyczącego zadania, pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 73 na odcinku od km 129+872,05 do km 130+342,05 w m. Tarnów" wyjaśniając, dlaczego w ww. postępowaniu nie wszystkie zdarzenia zostały zgłoszone, o czym świadczy tytuł rozdziału w Załączniku do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia: „XI.2. Opis stanu faktycznego – okoliczności nieprzedstawienia informacji o zdarzeniach realizacyjnych", a nie, że Przystępujący „neguje istnienia zdarzeń mogących aktualizować przesłanki wykluczenia" w ramach obecnego postępowania.

Izba zważa, iż Odwołujący zarzuca brak przeprowadzenia pełnej procedury samooczyszczenia przez Przystępującego, tj. w odniesieniu do umowy o udzielenie zamówienia RGŚ.272.18-CRU/380/2021 na rzecz Gminy Wisła, umowy o udzielenie zamówienia RGŚ.272.3.2020-CRU/229/2020 na rzecz Gminy Wisła, umowy o udzielenie zamówienia BRG.272.448.2021 na rzecz Gminy Jasienica, umowy o udzielenie zamówienia ZDKiUM/U-INW/169-W/2019 na rzecz Gminy Wałbrzych, ze względu na „powtarzające" się naruszenia związane z nieterminową realizacją zobowiązań umownych.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że Odwołujący całkowicie pomija fakt, iż umowa na rzecz Gminy Wisła I, umowa na rzecz Gminy Wisła II, umowa na rzecz Gminy Jasienica były oceniane przez Krajową Izbę Odwoławczą w wyroku z dnia 31 października 2024 r. o sygn. akt KIO 3661/24, KIO 3687/24, gdzie Izba jednoznacznie stwierdziła, że zdarzenia dotyczące ww. umów nie stanowią zdarzeń podlegających obowiązkowi notyfikacji, a wyłącznie umowa o udzielenie zamówienia MTP.272.148.2021.MK/RM na rzecz Gminy Czernica w ramach postępowania na „Remont ul. Krzykowskiej w Nadolicach Wielkich".

Tym samym, zdaniem Izby, umowa na rzecz Gminy Wisła I, umowa na rzecz Gminy Wisła II, umowa na rzecz Gminy Jasienica nie mogą stanowić podstawy samooczyszczenia. Podobnie ma się sytuacja w przypadku umowy na rzecz Gminy Wałbrzych, gdzie w Załączniku do oświadczenia o braku podstaw wykluczenia z postępowania znajduje się informacja, że: „(…) w związku z kwestiami spornymi które powstały na linii wykonawca – zamawiający, strony prowadziły postępowanie mediacyjne, zakończone w czerwcu 2024 r. podpisaniem stosownej ugody, w której zmawiający stwierdził, iż w toku prowadzenia realizacji nie doszło do istotnego naruszenia obowiązków wykonawcy, on sam nie poniósł szkody, a tym samym nie doszło do zdarzeń które można zakwalifikować jako spełniające przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 pzp", co potwierdza § 5 zacytowanej ugody przez Przystępującego na stronie 12 pisma procesowego.

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż zdarzenia dotyczące ww. umów dotyczyły drobnych, incydentalnych i niepowiązanych ze sobą naruszeń terminowych, na co słusznie zwrócił uwagę Przystępujący, a co ma swoje odzwierciedlenie w Załączniku do oświadczenia o braku podstaw wykluczenia z postępowania, np.: „samo przekroczenie terminu umownego było nieznaczne i wywołane niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi" w odniesieniu do Gminy Wisła I, „główną przyczyną przekroczenia terminu umownego był problem z dostępnością działek przeznaczonych pod realizację inwestycji (brak dysponowania działkami ze strony Inwestora, oraz późniejsze zmiany projektowe wymuszone, koniecznością ominięcia działek niepozostających w dyspozycji Inwestora)" w odniesieniu do Gminy Wisła II, „główną przyczyną przekroczenia terminu umownego były niesprzyjające warunki pogodowe, tym trudniejsze ze względu na górski teren inwestycji" w odniesieniu do Gminy Jasienica, czy też „Kara za przekroczenie Kamienia Milowego (…) dotyczyła wykonania nieznacznej części samego projektu budowlanego (…) w związku z problem z uzyskaniem uzgodnień z gestorami sieci w zakresie części teletechnicznej i nie otrzymaniem akceptacji Zamawiającego w zakresie projektu sygnalizacji świetlnej", w odniesieniu do Gminy Wałbrzych.

Poza tym, należy podkreślić, iż w przypadku Gminy Wisła I kara umowna wyniosła 1,08 % całego wynagrodzenia umownego; w przypadku Gminy Wisła II kara umowna wyniosła 0,78 % całego wynagrodzenia umownegoi na wstępnym

etapie rozmów z tamtejszym zamawiającym została zmiarkowana; w przypadku Gminy Jasienica kara umowna wyniosła 1,71 % całego wynagrodzenia umownego, w przypadku Gminy Wałbrzych kara umowna za przekroczenie Kamienia Milowego wyniosła 0,17% wynagrodzenia, zaś w zakresie przekroczenia terminu końcowego wyniosła 0,54% wynagrodzenia.

Warto w tym miejscu powołać się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczejz dnia 31 października 2024 r. o sygn. akt KIO 3661/24 i KIO 3687/24, w którym Izba wskazała: „Podkreślić zatem należy, że niecelowe byłoby oczekiwanie, aby każdy przypadek nałożenia na danego wykonawcę kary umownej w związku z realizacją umowy o udzielenie zamówienia publicznego powinien być notyfikowany zamawiającemu, a brak takiej informacji automatycznie powinien skutkować wykluczeniem danego wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia czy to w oparciu o przepis art. 109 ust. 1 pkt 8 czy 10 ustawy Pzp".

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby, Przystępujący nie był zobligowany do przeprowadzenia samooczyszczenia w stosunku do ww. umów, a jeśli Odwołujący uważał, iż Przystępujący powinien był przeprowadzić takie samooczyszczenie również w stosunku do ww. umów, to powinien wykazać zaistnienie łącznie wszystkich przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP, czy też z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, a czego Odwołujący w treści odwołania zaniechał. Tym samym, słusznie argumentował Przystępujący na rozprawie, że: „Odwołujący nie opisuje, dlaczego przesłanka zaistniała z art. 109 ust. 1 pkt 7 i 10 ustawy PZP".

W odniesieniu do procedury samooczyszczenia dotyczącej postępowania, pn. ROZBUDOWA DROGI KRAJOWEJ N 73 NA ODCINKU OD KM 129 + 872, 05 DO KM 130 + 342,05 W M. TARNÓW", Odwołujący formułuje również zarzut, : Przystępujący nie wdrożył „kluczowego" środka naprawczego w postaci jednolitej procedury informacyjnej, której celem jest zapobieganie naruszeniom polegającym na przekazywaniu nieprawdziwych lub niepełnych informacji, powołując się na fakt, iż od dnia wydania wyroku w dniu 31 października 2024 r. przez Krajową Izbę Odwoławczą w sprawach o sygn. akt KIO 3661/24, KIO 3687/24, Przystępujący „od dnia złożenia oferty w Postępowaniu tj. do dnia 7.10.2025 r., czyli przez blisko ROK EUROVIA nie ukończyła i nie wdrożyła deklarowanej przez siebie procedury".

W ocenie Izby, Odwołujący całkowicie pomija okoliczność, że wdrożenie kompleksowej procedury wewnętrznej, obejmującej zmianę organizacji obiegu informacji jest procesem wieloetapowym, co nie oznacza, że od dnia podpisania Zarządzenia Zarządu Eurovia Polska S.A(Załącznik nr 13 do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia), tj. od dnia 4 listopada 2024 r. nie funkcjonują żadne procedury zapobiegające naruszeniom polegającym na przekazywaniu nieprawdziwych lub niepełnych informacji.

Należy bowiem zauważyć, a co całkowicie pomija Odwołujący, że do czasu wdrożenia jednolitej procedury informacyjnej (Projekt jednolitej procedury informacyjnej stanowiący załącznik do ww. Zarządzenia) Zarządzenie Zarządu Eurovia Polska S.A nakłada na Kierowników Projektów „obowiązeknatychmiastowego informowania Dyrektora jednostki realizacyjnej o zdarzeniach takich jak: zagrożeniu nałożeniem kar umownych oraz o nałożeniem kar umownych w toku realizacji zamówień publicznych na Eurovia Polska S.A.; zagrożeniu odstąpienia /rozwiązania/ wygaszenia/unieważnienia zawartej umowy lub odstąpieniu/rozwiązaniu/ wygaszeniu/ unieważnieniu umowy, której stroną jest Eurovia Polska S.A.". Ponadto Dyrektor właściwej jednostki realizacyjnej ma obowiązeknatychmiastowego przekazania tych informacji Dyrektorowi Regionu oraz Dyrektorowi Działu Prawnego, którzy „w porozumieniu podejmują decyzję" co do działań faktycznych i prawnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba doszła do przekonania, że działania opisane w ww. Zarządzeniu realnie pokazują funkcjonowanie środków zaradczych, które zapewniają kontrolę nad przepływem istotnych informacji od dnia podpisania Zarządzenia, a w konsekwencji nie jest tak, jak twierdzi Odwołujący, że Przystępujący nie wypełnił dyspozycji przepisu art. 110 ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy PZP.

Odnosząc się z kolei do postępowania w ramach zadania, pn. „Przebudowa dróg gminnych na terenie Gminy Mściwojów" w ramach umowy o roboty budowlane z dnia 30 marca 2023 r., nr OZP.272.5.2023 zawartej z Gminą Mściwojów, w pierwszej kolejności Odwołujący zarzuca, że

Przystępujący w „Samooczyszczeniu" nie przedstawił dowodów potwierdzających faktyczne wdrożenie środków zaradczych poprzez brak przekazania zarządzeń pracownikom z poleceniem ich stosowania, tj. Zarządzenie Dyrektora Regionu z dnia 25 stycznia 2024 r. w zakresie ustalenia zasad współpracy z podwykonawcą (Załącznik nr 11 do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia), Zarządzenie Dyrektora Regionu z dnia 25 stycznia 2024 r. w zakresie skierowania kadry kierowniczej na szkolenie (Załącznik nr 12 do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia), Zarządzenie Zarządu Eurovia Polska S.A. z dnia 4 listopada 2024 r. w zakresie przepływu informacji (Załącznik nr 13 do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia), Zarządzenie Zarządu Eurovia Polska S.A. z dnia 4 listopada 2024 r. w zakresie środków produkcji (Załącznik nr 14 do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia).

W ocenie Izby, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący, że Zarządzenia Dyrektora Regionu oraz Zarządzenia

Zarządu Eurovia Polska S.A są aktami wewnętrznymi o natychmiastowej realizacji, które z mocy samego podpisania wiążą wszystkich adresatów w strukturze organizacyjnej Przystępującego, w szczególności, że treść oraz data wejścia w życie ww. Zarządzeń nie były kwestionowane przez Odwołującego. Poza tym, co istotne, przepisy ustawy PZP nie nakładają obowiązku udokumentowania dodatkowych czynności doręczeniowych jako warunku skuteczności środków zaradczych. W konsekwencji powyższego, Izba nie popiera argumentacji Odwołującego, który stwierdził na rozprawie, że Przystępujący, np. powinien przesłać Zarządzenia poprzez skrzynkę e-mail, tak aby pracownicy mogli zapoznać się z ich treścią.

Dodatkowo Odwołujący zarzuca, iż Przystępujący powinien zerwać wszelką współpracę z podwykonawcą BUD-CAR sp. z o.o. Sp.k. w Kątach Wrocławskich, ponieważ z jedną z przyczyn niedotrzymania umownych terminów realizacji w ramach ww. umowy, było nierzetelne działanie powyższego podwykonawcy, który po przeprowadzeniu negocjacji nie zawarł umowy podwykonawczej z Przystępującym, a w konsekwencji Przystępujący nie wypełnił dyspozycji przepisu art. 110 ust. 2 pkt 3 lit a ustawy PZP.

Izba zważa, iż zgodnie z art. 110 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy PZP, Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie następujące przesłanki:

3) podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:

a) zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy".

Izba zważa, iż Przystępujący do Załącznika do oświadczenia o braku podstaw do wykluczenia załączył Załącznik nr 11, pn. „Zarządzenie Dyrektora Regionu w zakresie ustalenia zasad współpracy z podwykonawcą" z dnia 25 stycznia 2024 r., z którego wynika, iż: „Mając na względzie przebieg i skutki związane z dotychczasową współpracą z Podwykonawcą: BUD-CAR sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Kątach Wrocławskich, zarządzam, iż od dnia podpisania niniejszego Zarządzenia do odwołania, współpraca z ww. podmiotem może odbywać się wyłącznie po uprzednim wyrażeniu pisemnej zgody przez Dyrektora Regionu".

W ocenie Izby, z treści ww. Zarządzenia wynika, iż dotychczasowa współpraca z podwykonawcą BUD-CAR sp. z o.o. sp.k. została zakończona „od dnia podpisania niniejszego Zarządzenia do odwołania", a „współpraca z ww. podmiotem może odbywać się wyłącznie po uprzednim wyrażeniu pisemnej zgody przez Dyrektora Regionu". Tym samym, rację ma Przystępujący, iż: „Taki zapis nie oznacza kontynuacji współpracy, lecz wprowadzenie stanu całkowitego zakazu współpracy, który może zostać zniesiony jedynie poprzez odrębną, pozytywną decyzję kierownictwa".

Nie można również tracić z pola widzenia, iż zerwanie współpracy z danym podwykonawcą nie musi mieć charakteru bezterminowego (tak, jak tego oczekuje Odwołujący), ponieważ nie można wykluczyć, że podmiot ten w przyszłości podejmie działania naprawcze prowadzące do przywrócenia zdolności do rzetelnej realizacji zamówień.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Izby, zarzuty przedstawione przez Odwołującego w treści odwołania są niezasadne, a w konsekwencji Izba nie doszukała się naruszenia przez Przystępującego podstawowych zasad zamówień publicznych wynikających z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy PZP.

Nadto Izba zważa, iż pismo procesowe Odwołującego z dnia 3 grudnia 2025 r. wraz z załącznikami było irrelewantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: ……..

…….

…….